

Full diocesà

9 de febrer del 2020

p5 –Curs d'acompanyament en el dol

p7 –CPT: Entrevista a Mn. Jordi Orobitg

El servei religiós als hospitals

Rebem tanta informació que, a tots, ens és difícil de destriar-la i de recordar-la. És el que passa amb el servei religiós als hospitals. Després de molts anys de ser-hi present i de la informació que es dóna, no és pas excepcional trobar-se amb persones que fan aquesta pregunta: «¿Així hi ha un servei religiós, en aquest hospital?»

La resposta és fàcil: Sí, hi ha un servei religiós. Laics, religiosos, religioses, diaques i preveres procuren fer aquest servei de la millor manera que saben i, sovint, amb molta abnegació. És un servei que no s'improvisa, que té aspectes imprevisibles, que demana sobretot saber escoltar les persones malaltes, encoratjar-les, respectar els seus valors i creences, no pretendre adoctrinar-les, acompanyar-les, ad-

ministrar-los els sacraments si ho demanen o proposar-los de rebre'ls. Tot això fa que els qui treballen en aquest servei vegin indispensable de rebre regularment una formació humana i religiosa de qualitat i participar en trobades en les quals es comparteixin experiències, es reflexioni sobre les llums i ombres d'aquest servei amb l'objectiu de fixar-se en què cal potenciar i i en què cal corregir.

És una llàstima que el servei religiós en els hospitals no sigui prou conegut i, per tant, sigui un servei infrautilitzat. Tots som «clients» potencials de l'hospital i és bo que sapiguem que, si així ho desitgem i ho demanem, també serem atesos des del punt de vista espiritual i religiós.

(Continua a la pàgina 6.)

«Esclatarà en la teva vida una llum com la del matí»

Diumenge V durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Diu el Senyor: «Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds, si algú no té roba, vesteix-lo; no els defugis, que són germans teus. Llavors esclatarà en la teva vida una llum com la del matí, i es tancaran a l'instant les teves ferides; tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda, la glòria del Senyor. Quan invoquis el Senyor, ell et respondrà, quan cridis auxili, ell et dirà: «Aquí em tens.» Si no intentes de fer caure els altres, ni els assenyaies amb el dit pronunciant un malefici, si dones el teu pa als qui passen gana i satisfàs la fam dels indigents, s'omplirà de llum la teva foscor, i el teu capvespre serà clar com el migdia.» (58,7-10)

Salm responsorial

L'home just és llum que apunta en la fosca.
(Salm 111)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan vaig venir a vosaltres no us vaig anunciar el misteri de Déu amb el prestigi de l'eloqüència i de la saviesa. Entre vosaltres no vaig voler saber res més que Jesucrist, i encara clavat a la creu. I em vaig presentar davant vostre feble, esporuguit i tremolós. En tot allò que us deia i us predicava no hi entraven paraules que s'imposessin per la seva saviesa, sinó pel poder convincent de l'Esperit, perquè la vostra fe no es fonamentés en la saviesa dels homes, sinó en el poder de Déu. (2,1-5)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal ha perdut el gust, amb què la tornarien salada? No serà bona per a res. La llençaran al carrer i que la gent la trepitgi.» Vosaltres sou la llum del món. Un poble dalt d'una muntanya no es pot amagar. Tampoc, quan algú encén un llum, no el posa sota una mesura, sinó en un lloc alt, i fa llum a tots els qui són a casa. Igualment ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel.» (5,13-16)

«Ha de resplendir la vostra llum davant la gent. Llavors, en veure el bé que heu obrat, glorificaran el vostre Pare del cel»

Buscar la glòria de Déu

Joan Mir Tubau, prev.

Vivim en un món en què el relativisme està instal·lat en un lloc d'honor. Tots coneixem aquells versos de Campoamor: «En este mundo traidor / nada es verdad ni mentira; / todo es según el color / del cristal con que se mira.» Filòsofs actuals de gran vàlua afirmen el mateix, amb paraules sàvies.

El papa Francesc, com també van fer els seus predecessors immediats, alerta sobre «el progressiu augment del relativisme, que ocasiona una desorientació generalitzada, especialment en l'etapa de l'adolescència i la joventut». I afegeix: «Mentre l'Església insisteix en l'existència de normes morals objectives, vàlides per a tot-hom, hi ha qui presenta aquest ensenyament com a injust, això és, com a oposat als drets humans bàsics... Hom percep l'Església com si promogués un prejudici particular i com si interferís en la llibertat individual» (*Evangelii gaudium*, 64).

Davant el relativisme, entès com s'acaba de descriure, poden sonar a provocació aquestes paraules de Jesús: «Vosaltres sou la sal de la terra», «Vosaltres sou la llum del món». Això és el contrari del relativisme. Ser «sal» i ser «llum» és, en definitiva, fer el bé. I és possible discernir, amb l'evangeli a la mà, què entén Jesús per fer el bé.

I quan de veritat som sal i llum, no hauríem de presumir-ne, perquè l'objectiu ha de ser sempre la glòria de Déu, no la nostra. Cal fer el bé, doncs, amb humilitat, sense posar-se medalles.

La imatge

El Mestre explica la condició del deixeble comparant-la amb la sal: quan hi és, dóna gust i conserva —sobretot abans— aliments i altres coses; però, si es fa malbé, es troba a faltar i només serveix per a fer camins a trepitjar.

Semblantment passa amb la llum: en un lloc amagat tampoc no aconsegueix la seva missió. On abunda la foscor, el deixeble és el testimoni de la llum que és Jesús, el Mestre.

Salt i pebre IV (2013). Torrie Smiley

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

10 dilluns

—Santa Escolàstica
—Sant Silvà
1Re 8,1-7.9-13/Salm 131/
Mc 6,53-56

11 dimarts

La Mare de Déu de Lurdes
Jornada Mundial del Malalt
1Re 8,22-23.27-30/Salm 83/
Mc 7,1-13

12 dimecres

—Santa Eulàlia
—Sant Damià
1Re 10,1-10/Salm 36/Mc 7,14-23

13 dijous

—Sant Benigne
1Re 11,4-13/Salm 105/Mc 7,24-30

14 divendres

—Sant i Metodi, copatrons d'Europa
—Sant Valentí
Ac 13,46-49/Salm 116/Lc 10,1-9

15 dissabte

—Sant Faustí i Santa Jovita
—Sant Claudi de La Colombière
1Re 12,26-32; 13,33-34/Salm 105/
Mc 8,1-10

16 diumenge VI durant l'any /Cicle A

—Sant Onèssim
Sir 15,15-20/Salm 118/1Co 2,6-10/
Mt 5,17-37

Quart Route to God del curs a la parròquia de Bellpuig

Delegació de Joventut

El dia 18 de gener un total de quaranta-quatre joves es van aplegar a Bellpuig en un nou Route to God, per parlar del sentit de la missa. La pregunta que havien de respondre és: «Sabem i valorem què és la missa?» Van convidar Mn. Joan Prat, rector de la parròquia de Sant Josep del Poblenou de Manresa (bisbat de Vic), que és un gran orador.

Abans de la xerrada, molt rica teològicament i molt bella a nivell de símbols i metàfores, els joves van participar en un concurs. Un «Quizz sobre la missa», que van organitzar

l'Oriol Sabé i el delegat de joves. El team Beata Anna M. Jañer va ser el guanyador.

Després de la xerrada van compartir l'eucaristia, a l'església de la Verge de Montserrat, amb la comunitat de Bellpuig, i finalment un sopar de germanor als locals de la rectoria de la mateixa població.

La Delegació de Joventut agraeix especialment a la unitat pastoral de Bellpuig totes les facilitats que el va prestar durant aquesta activitat.

Festes de Sant Flavià i del Sant Crist, a Verdú

Verdú celebrà el cap de setmana del 25 i 26 de gener les festes patronals d'hivern en honor de Sant Flavià i del Sant Crist, amb diferents actes religiosos i populars.

El dia 25 hi hagué la celebració d'una missa en honor de Sant Flavià, presidida per Mn. Joan Viladot, responsable de la Parròquia de Verdú, concelebrant amb Mn. Josep M. Vilaseca, Mn. Alfons Busto i Mn. Josep Camprubí. Es feu la tradicional davallada del Sant Crist fins al presbiteri del temple i a l'acabar els fidels van entonar el cant dels "Goigs a Sant Flavià".

El dia 26 al mati tingué lloc la solemne eucaristia oficiada per Mn. Joan Viladot. El Cor d'Homes de la Parròquia interpretà la Missa de Perosi, sota la direcció de Josep Maria Salisi, a l'orgue, i grup instrumental. Es tancaren els actes religiosos a la tarda amb el cant del Sant Rosari i el retorn del Sant Crist a la seva Capella.

Formació per a pares i nens de catequesi a Mollerussa

Parròquia de Mollerussa

El dia 18 de gener, en la trobada de catequesi de l'agrupació parroquial de Mollerussa, els pares/mares i nens/es van gaudir de la xerrada de Mn. Joan Àguila, director del SIC i rector de la parròquia de Valls. El tema era «El paper de les famílies en la catequesi».

Mn. Àguila, de manera pedagògica i amb un estil proper i vivencial, va saber transmetre tant als pares com a l'equip de catequistes la importància de la implicació de la família en l'educació integral dels seus fills i com la parròquia podia col·laborar en aquesta tasca si no ens

mirem mútuament com a rivals o competidors sinó com a col·laboradors implicats.

Mentre els adults realitzaven aquest treball, la mainada va fer un joc de pistes en un altre espai per trobar el tresor de la paraula: «La meva primera Bíblia». Els animadors els van explicar la importància que pot tenir la Paraula de Déu en la vida de les persones, animant-los a llegir-la i a treballar-la amb els pares a casa. La trobada es va acabar celebrant tots junts l'eucaristia.

(Notícia sencera a www.bisbatsonsa.cat)

Curs d'acompanyament en el dol, a Súrria

Els dies 22 de febrer i 7 de març (dissabtes) tindrà lloc a la parròquia de Súrria un curs d'acompanyament en el dol, impartit per grups lleidatans d'aquesta especialitat. L'horari del curs és de 10 del matí a 1 del migdia, i el lloc és el Centre Sant Salvador de Súrria.

El objectius/temes del curs són: Què és el dol? Com està la persona quan està de dol? Com acompanyar les persones en el dol? Acompanyar en la malaltia. Tenir cura de qui acompanya en situacions de dol. La metodologia serà una exposició, treball personal i col·loquis en petits grups.

Els interessats han de confirmar l'assistència als telèfons 93 869 52 47 (Parròquia de Súrria) o 669 24 45 68 (Mn. Joan), o als correus electrònics projecteraquebolsona@gmail.com o unitatpastoralsuria@gmail.com.

La malaltia és una ocasió per a fer-se preguntes clau

Delegació episcopal de Pastoral de la Salut - Bisbat de Vic

(Prové de la pàgina 1.)

La tasca del servei religiós se centra en les necessitats espirituals i religioses de les persones malaltes. Però, tenint en compte que el servei va adreçat a persones, s'intenta fer-lo amb molta humanitat (escoltar-les molt, comprendre la seva situació, respectar els seus silencis, ser amables, infondre ànim, no allargar més del compte la visita...). I això com a condició prèvia —i sempre a tenir present— per a aconseguir una atenció espiritual i religiosa de qualitat.

Tots els qui treballen en el servei religiós constaten amb goig i satisfacció que reben més de les persones malaltes que no pas el que ells són capaços de donar-los.

Respondre a les necessitats espirituals demana molta delicadesa i traça. La malaltia, sobretot si va acompanyada de solitud o de sofriment, és una bona ocasió —si hi ha prou confiança— per a acompanyar les persones a mirar cap al seu interior, fer-se preguntes sobre qüestions en les quals de vegades no pensem prou: què és essencial i superflu en la vida?, amb qui necessito reconciliar-me i potser recomençar la relació?, hi ha un sentit últim de la vida?, per què el sofriment?, com mirar la mort i el més enllà?

Respondre a les necessitats religioses suposa, primer de tot, respectar la llibertat religiosa. El servei religiós ofe-

reix, proposa, no vol coaccionar ningú. Per tant, si les persones malaltes ho desitgen o ho demanen, es pregarà amb elles i per elles; també hom les ajudarà a il·luminar des de la fe els dubtes, angoixes i conflictes que puguin experimentar en aquells moments; no hi faltará la lectura i comentari compartit de la Paraula de Déu. Naturalment, l'atenció religiosa troba la seva plena culminació en la celebració dels sacraments: el sagrament del Perdó, l'Eucaristia, la Unció dels malalts i, en perill de mort imminent, el sant Viàtic. Aquests sacraments han de ser rebuts amb tota llibertat i amb les degudes disposicions, procurant que la celebració es realitzi sense presses i amb la màxima dignitat i qualitat i, si és possible, en presència de familiars o altres persones del grat del malalt.

El servei religiós als hospitals, doncs, funciona i està a disposició de tothom. Aprofitem-lo!

El servei religiós ofereix, proposa, no vol coaccionar a ningú.

«El context és molt diferent dels anys 90»

Jordi Orobitg i Huguet, prevere de Solsona

Mn. Jordi Orobitg i Huguet és rector de la parròquia de Sant Martí de Puig-reig, a la diòcesi de Solsona. Per a ell, la participació en el Concili Provincial Tarraconense fou un exercici sinodal en un clima de fraternitat i responsabilitat.

Com recorda la seva vivència del Concili?

En primer lloc, com una gràcia de creixement personal. Al mateix temps, fou una experiència eclesial de primer ordre, marcada pel guiatge de l'Esperit que impulsava les Esglésies amb seu a Catalunya a intentar respondre els reptes del moment i a voler fer més presents i actualitzats, ara i aquí, els ensenyaments i les intuïcions fonamentals del Concili Vaticà II.

Crec poder afirmar que fou un exercici sinodal d'esglésies germanes per a fer efectiva la recepció del Concili Vaticà II a casa nostra en un clima de fraternitat, responsabilitat i llibertat.

Després d'aquests vint-i-cinc anys, com veu l'Església a Catalunya?

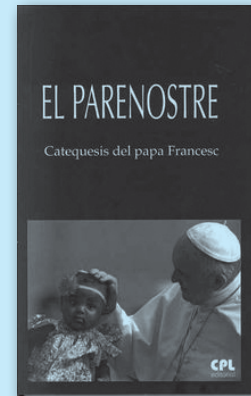
Essent així que els temps són extremadament canviants i el context vital (cultural, social, polític, econòmic, religiós...) molt diferent d'aquella segona meitat dels anys noranta, ens cal afinar de nou l'orella i el cor evangelitzador per a escoltar l'Esperit i intentar descobrir cap on Aquest vol menar-nos. Febles i fràgils com som, crec que ens cal pregar, pensar, discernir, planificar i actuar, amb els nostres bisbes al capdavant i ben units.

El llibre

El Parenostre

Catequesis del papa Francesc

Centre de Pastoral Litúrgica.
76 pp. 4,89 euros.

Han estat setze les catequesis que el papa Francesc ha dedicat al Parenostre en les audiències generals del 5 de desembre del 2018 al 22 d'agost del 2019.

«Ensenyeu-nos a pregar» és la petició que li fan els deixebles, i que li fem també nosaltres, a Jesús. Una pregària que ha de ser senzilla i confiada, perseverant, que neix de la pròpia vida de cadascú i per això és autèntica, perquè expressa la fe en Déu que és un Pare. Una pregària, per tant, que no pot ser rutinària sinó que ha de néixer del fons del cor.

El papa Francesc, amb el llenguatge planer que el caracteritza, situa el Parenostre en el context de l'evangeli i analitza les peticions de què consta aquesta pregària, unes peticions que són al cor de tots els homes i dones cristians.

Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El dimarts dia 11 de febrer, en la festa de la Mare de Déu de Lourdes, se celebra la XXVIII Jornada Mundial del Malalt.

El papa Francesc ens convida a celebrar-la posant en el centre les paraules de Jesús: "Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, jo us faré reposar" (Mateu 11,28). Amb aquestes paraules Jesús adreça una invitació als pobres que saben que depenen completament de Déu i que, ferits pel pes de la prova, necessiten ser guarits. Jesús ofereix la seva solidaritat, la seva misericòrdia, la seva persona salvadora, davant d'una humanitat afligida i sofrent. Té ulls que veuen, observen el dolor de tants perquè miren a fons, no passen ràpids i indiferents, sinó que s'aturen i abracen cada persona en la seva condició de salut, sense descartar ningú. I convida a entrar en la seva vida per a experimentar la tendresa: "Veniu !" En Ell s'hi troba la força per afrontar les inquietuds i les preguntes que sorgeixen en la "nit" del cos i de l'esperit. Jesús nodreix aquests sentiments perquè ell mateix es va fer feble, va viure l'experiència del patiment i va rebre al seu torn consol del Pare. Només qui viu en primera persona aquesta experiència sabrà ser consol per als altres. Crist amb la seva passió, mort i resurrecció ens allibera de l'opressió del mal.

Les formes greus de patiment són diverses. Cal personalitzar la manera d'apropar-se al malalt, afegint al guarir el tenir cura per a una recuperació humana integral. El malalt a més dels tractaments espera suport, sol·licitud, atenció..., en definitiva, amor. A més al costat del malalt hi ha una família que pateix, i alhora demana consol i proximitat.

En aquesta condició l'Església desitja ser cada vegada més la "posada" del Bon Samarità que és Crist. La casa on trobar la gràcia. Amb persones que, guarides per la misericòrdia de Déu en la seva fragilitat, saben ajudar a por-

tar la creu fent de les pròpies ferides esclatxes a través de les quals es divisi l'horitzó més enllà de la malaltia.

En tota acció pastoral de la salut i en tots els àmbits socials, cal tenir constantment present la dignitat i la vida de la persona, sense cedir a actes de naturalesa eutanàsica, ni suïcidi assistit o de posar fi a la vida, ni tan sols quan l'estat de la malaltia sigui irreversible. Estem cridats a obrir-nos a la dimensió transcendent. La vida és sagrada i pertany a Déu, per tant és inviolable i no se'n pot disposar (Instr. *Donum vitae* 5; Carta enc. *Evangelium vitae* 29-53). La vida ha de ser acollida, tutelada, respectada i servida des que sorgeix fins que s'acaba; ho requereixen simultàniament tant la raó com la fe en Déu, autor de la vida. La caritat cristiana és el millor servei al veritable dret humà.

Gràcies a tothom qui es posa al servei dels malalts, amb gestos de tendresa i proximitat, a imatge del Crist Bon Samarità. Que unint els principis de solidaritat i subsidiarietat es cooperi arreu perquè tothom tingui accés a les cures adequades per a la salvaguarda i la recuperació de la salut. Que Maria sigui per a tots, malalts, famílies i agents sanitaris. Salut!

